

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **M. P.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 6 września 2019 r.

wniosku obrońcy skazanej o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.

postanowił:

- 1. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata E. C. B. – Kancelaria Adwokacka w K. 738 (siedemset trzydzieści osiem) zł w tym 23 % VAT tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji;**
- 2. w pozostałym zakresie wniosku nie uwzględnić.**

UZASADNIENIE

Obrońca z urzędu skazanej M. P. wniósł o przyznanie kosztów udzielonej skazanej w postępowaniu kasacyjnym pomocy prawnej w wysokości 1644,55 zł, obejmujących powiększone o VAT kwoty - 600 zł tytułem wynagrodzenia za sporządzenie kasacji oraz 737, 04 zł tytułem kosztu dojazdu obrońcy w dniu 21 kwietnia 2018 r. do Zakładu Karnego w G., w którym przebywała skazana.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Wniosek obrońcy zasługiwał na uwzględnienie jedynie w zakresie dotyczącym wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji.

Wobec tego, że obrońca z urzędu sporządził i wniósł kasację, przysługuje mu z tego tytułu wynagrodzenie. Zostało one określone przez Sąd Najwyższy w wysokości wnioskowanej przez obrońcę, co znajduje oparcie w przepisach Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 18) – § 17 ust. 3 pkt 2 i § 4 ust. 3.

Inaczej rzecz przedstawia się natomiast w przypadku wniosku o zwrot kosztów dojazdu obrońcy do zakładu karnego, w którym skazana była osadzona. Koszty te zostały przedstawione we wniosku obrońcy z urzędu jako „ryczałt kilometrowy” wyliczony przy zastosowaniu stawki 0, 83 zł za kilometr i odległości 888 km (2 x 444 km – odległość między K. a G.).

Zgodnie z zasadą określoną w § 2 pkt 2 powołanego wcześniej Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, Skarb Państwa ponosi wyłącznie te wydatki adwokata ustanowionego z urzędu, które są niezbędne i udokumentowane. Wydatek wskazany we wniosku obrońcy skazanej tego wymogu nie spełnia z dwóch powodów.

Po pierwsze, ograniczając się do podania daty wizyty w Zakładzie Karnym w G. oraz odległości dzielącej to miasto od siedziby swojej kancelarii, obrońca nie udokumentował poniesienia wydatku związanego z odbyciem podróży do miejsca osadzenia skazanej w sposób dający podstawy do jego zwrotu

Po drugie, wnioskodawca nie wykazał, aby poniesiony przez niego wydatek był uzasadniony, a zauważyć trzeba, że w realiach sprawy celowość tego wydatku nie jawi się jako oczywista. Skoro obrońca wnosi o przyznanie wynagrodzenia należnego za sporządzenie i wniesienie kasacji, to zasadność wydatków, których zrekompensowania się domaga, musi być oceniana przez pryzmat potrzeb dokonanej czynności procesowej. Stąd też, bez podania szczególnych okoliczności, przemawiających za odmienną oceną wniosku obrońcy, nie sposób uznać, że odbycie przez niego podróży do miejsca osadzenia skazanej w dniu 21 kwietnia 2018 r. było związane ze sporządzeniem kasacji, jeżeli ta została wniesiona w dniu 11 stycznia 2018 r., a w dniu 15 lutego 2018 r. została przyjęta.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

l.n